

Nemzeti amnézia, Horn Gyula ügyben (is)... avagy emléktábla a falon...

MTI - Hír (lehetne):

"A Síp utcában táblát helyeztek el Szálasi Ferenc emlékére. A táblaavatásán megjelent és beszédet mondott a Mazsihisz nevében Zoltai Gusztáv. A kormányt Lázár János képviselte. Zoltai ünnepi beszédében kiemelte, hogy ha Szálasi nincs, akkor már régen nincs mire hivatkozni, nincs miért pénzt kérni, nincs miért kárpótlást kapni. Ha Szálasi nincs, akkor a magyar zsidóság egy részének iszonyatosan nagy és megbocsájtathatlan bűneiről nyíltan lehetne beszélni. Így viszont – hangsúlyozta Zoltai –, csak a nyilas fasizmusról és a zsidóság szörnyű szenvedéseiről eshet szó. Minden más antiszemitizmus, de eltörpülnek a magyarság szenvedései is, Trianontól vagy az Andrássy úti kínvallatásokig és a keresztények elleni terrorcselekményekig.

A szocialista párt egyetértett a táblaavatással és Lendvai Ildikó Vona Gáborral együtt koszorúzott az ünnepség végén. Mindketten a megbékélés fontosságát a múlt lezárását hangsúlyozták és elítélték Orbán Viktort, mert nem jelent meg személyesen a táblaavatáson, csak messziről, a Dohány utca sarkáról nézte azt végig. A miniszterelnök szövegében szerint a távolmaradást az indokolta, hogy Orbán Viktor útközben a Síp utca felé, elvesztette a kepijét, ezért nem akart a Mazsihisz-rendezvényen födetlen fővel megjelenni.

Az LMP, a DK és az Együtt pártok is közösen tették le koszorúikat Szálasi Ferenc emléktáblájánál. Bajnai Gordon és Gyurcsány Ferenc rövid megemlékező beszédükben arra hívták fel a figyelmet, hogy akkor, abban az időben jól látta Szálasi a lehetőséget, amely a németek oldalán való kiállásban rejlett, hiszen azokban az időkben Hitler volt az Európai Unió. Horthy alias szembeszegülését ma Orbán Viktor testesíti meg.

– Ma mi vagyunk Szálasi Ferenc – mondta beszédében Gyurcsány –, mert mi hűek vagyunk Európához, az Unióhoz, amely egységet és európai békét akar, amely világosan látja, hogy az Unió harca igazságos a nemzetállamokkal, így Magyarország mai diktatórikus vezetésével szemben is. Mi kiállunk az Európai Unió mellett, mint Szálasi a birodalom mellett. Amit pedig a nyilasoknak ró fel a magyar történelem, azt nem a nyilasok, hanem egy-két emberségből kivetkőzött – bizonyára a Fidesz korai szellemiségét valló – nyilas csinálta... – fejezte be beszédét a volt kormányfő..."

Persze mindez nem igaz... Folytathatnám az ostoba álhírt, de minnek.

Szálasi soha senki nem fog emléket állítani. Szálasi és nyilasai a magyar történelem egyik legaljasabb időszakát fémjelzik, mint Rákosi, Kádár és Horn Gyula is. Azonban nem csak Szálasi és nem csak az 1944-es 1945-ös időszak volt elítélendő. Az „inkriminált” emléktábla valójában egy magyarellenes, idegen hatalmat kiszolgáló, keresztényellenes, pufajkában – feltehetően – embereket kínzó, esetleg gyilkoló politikussé, Horn Gyuláé. Azé a Horn Gyulaé,

aki többek között 1989 decemberében még utoljára elárulta Magyarországot, a határon túli magyarokat, noha utolsó esélyünk volt arra, hogy területi, etnikai határainkat újra rajzoljuk a román „forradalom” idején, a nagyhatalmak beleegyezésével. Horn inkább régi elvtársához, Iliescuhoz ment tárgyalni a katonai megoldás helyett...

Hornnak nem ez volt az egyetlen és első bűne. Az egész élete bűn volt, hiszen a nemzet kiszolgáltatottságát, elnyomását irányító hatalom szolgáltója volt, részese volt a megkorlátozásoknak, a vallásszabadság megszüntetésének, az egyházak és az egyházi iskolák felszámolásának és e felszámolás megtartásának. Az erkölcsi normák megsemmisítésének, és mindannak, amit a kommunista diktatúra a magyar nemzet ellen valaha is tett. Horn Gyula és Biszku Béla között semmi különbség nincsen. Ahogy nincsen Szálasi és Biszku Béla, vagy Szálasi és Horn között sem. Mert aki a nemzetre támad, vagy a nemzetalkotókra az, az emberiség ellen követ el bűnt. A bűnt pedig nem lehet kettős mércével mérni.

Lehet a napi politikának megfelelően átértékelni bárkit, de attól még a bűnök nem bocsáttatnak meg. El lehet menni a politikuskor temetésére, lehet keresztet vetni Kádár ravatalánál, csak akkor ne szidjunk Teleki Pálokat, Gömbös Gyulákat és Tormay Cecileket... Ha a gyilkosokat siratjuk, akkor az ártatlanokat ne kárhoztassunk. Ne játsszuk meg a keresztényi megbocsájtást a politika és az anyagi haszon kedvéért.

Ha Horn Gyula temetésén megjelent az esztergomi érsek, a rendszer-

váltás miniszterelnöke Boross Péter és a mai miniszterelnök, akkor bizony Magyarországon rendszerváltás nem volt. Lehet szépre festeni bármit, ami korhad, ám attól hogy kívül megszépült valami, belül még ugyanúgy eszi az idő...

Főlöszleges persze rébuszokban beszélni és hasonlatokkal élni a mai magyarországi helyzetet illetően. Mindenki látja és tudja, hogy valami alapvetően hibádzik, valami erkölcsi és igazságügyi téren nagyon nincs rendben.

Mert akik 2006-ban az ártatlanokat elítélték, ugyanazok ítélik ma el a lövöldözőket, de a felelősök még mindig szabadon élnek. Akik a parancsokat kiadták, ma is kiemelt nyugdíjjal és védett állampolgárként léteznek.

A függetlennek nevezett igazságszolgáltatás, Magyarország ma tapasztalható teljes erkölcsi romlása és a Horn emléktábla tehát nagyon is összetartoznak... E téren Magyarország és Szlovákia – sajnos – ugyanazon a szinten van. Orvosi eset: nemzeti amnézia ütötte fel a fejét a campus hungaricusok között. Ha pedig ez így marad, akkor hamarosan akár Rákosi és Gerő szobrot is állít-

hat a nemzeti kormány az esztergomi bazilika előtt, amelynek az avatására eljönnek majd Chon Bendit és Martin Schulz is, mint díszvendégek. Hiszen ez egyenes következménye vagy inkább folytatása annak, amit ma látunk és kényszerűen tapasztalunk.

Végül nézzük meg, mit ír néhai történész barátom, Kubinyi Ferenc, „Fekete lexikon” című könyvében Horn Gyuláról.

„HORN GYULA

műszerész, közgazdász, pénzügyminiszteri előadó. Külügyminisztériumi attasé, az MSZMP. külügyi osztályának vezetője. Követségi tanácsos. Külügyi államtitkár, külügyminiszter. Az MSZP elnöke. (Budapest, 1932. július 5. [Csörnyei Anna])

Horn Gyula életpályája a szokványos pártkarrier. Az értelmes fiú először tanonc, majd szakértségi után szovjet ösztöndíjas. Hazatérése után a Pénzügyminisztériumban főelőadó, amikor ráköszönt az 1956-os forradalom. Október 28-án, mint tartalékos tiszte behívták a III. kerületi honvéd kiegészítő parancsnokságra, beöltöztették, ellátták fegyverrel, nemzetéri igazolvánnyal és járőrszolgálatba osztották be. A forradalom leverést követően december 12-én a pártközpontba hívatta munkatársaival és a többi szovjet ösztöndíjossal együtt Czinége Lajos az adminisztratív osztály akkori vezetője. Felszólította az egybegyűlteket ideiglenes karhatalmi szolgálat teljesítésére. December 12-én Géza bátyját, mint a kádárista pártnak, az MSZMP-nek kerületi szervezőjét, ismeretlenek a Népligetben, testét megcsonkítva felakasztották. Sajátságos dolog, hogy a forradalom leverése után az un. „Fehér könyv” az áldozatok között nem említi Horn Géza nevét.

Két nappal később Horn Gyula a Kerepesi úti lakatanyában, a Budapesti Rendőr-főkapitányság „Hunyadi János” karhatalmi zászlóaljának tagja, azaz pufajkás lett. Parancsnoka Orbán Miklós ÁVH-s ezredes. Váczi Dezső pártfunkcionáriusból lett pufajkás ezredes egységében Sopron környékén is szolgált. Az egység feladta az

volt, hogy gyorsan mozgó kommandóként a Wippon gépkocsikra szerelt golyószórókkal le tudják lőni az Ausztria felé menekülőket. 1957 májusában szerelték le. 1959 tavaszán a Külügyminisztériumba helyezték attaséi beosztásba. Először a szovjet osztályon dolgozott, majd 1961-től a szófiai nagykövetségen volt gazdaságpolitikai munkatárs. 1963-tól a belgrádi nagykövetség tanácsosa.

1983. július 6-tól 1985. március 28-ig, Berecz János és Szűrös Mátyás követve az MSZMP Külügyi Osztály vezetője lett. 1985. március 28-án az MSZMP Központi Bizottságának tagjává választották. E két beosztásból adódóan is, mint kiderült - amelyet előzően konzekvensen tagadott - tudomással bírt arról a törvénytelen valutakicsempészési akcióról, melynek során évek alatt az MSZMP egyes vezetői 404 millió forintnak megfelelő dollárösszeget sítoltak ki Moszkvába. 1980 januárjában utazott először Amerikába, ahol

Artur Shneier New York-i főrabbinak, a külpolitikai tanács vezető személyiségének lakásán találkozott az Egyesült Államok ötven jelentős gazdasági szakemberével, bankárokkal és politológusokkal.

Idehaza kiváló kapcsolatot létesített a sajtóval. A külpolitikai újságírók közül Hajdú Jánost tartotta a legtehetségesebb zurnalistának. Horn volt az, aki kiharcolta Hajdú számára a berni magyar nagykövetségi posztot. Majd annak ellenére, hogy Hajdú az emlékezetes Duray ügyben pártutasításra az Élet és Irodalomban ortodox bolsevik módon megtámadta Csoóri Sándort, álláspontját 1994-re sem revideálta és ilyen körülmények között - az egész ország felháborodására - (–) támogatásával Hajdú MSZP képviselőjelölt lett.

A történet ismeretében, erőteljes kétkedéssel fogadhatjuk Horn következő állítását: „a hatalmon lévő párt soraiban mindvégig meglévő reformmozgalom erőfeszítései nyomán belülről indult el a rendszerváltás folyamata”. **Köztudott, hogy a gazdasági ellehetetlenülés okából a rendszerváltás folyamata Moszkvából indult el.** Az MSZMP vezető elítje, nem önként és dalolva egyezett bele az általuk ma is időlegesnek tartott rendszer-változásba.

1989. május 10-én külügyminiszterré, június 24-én az MSZMP. Intéző Bizottságának tagjává nevezték ki. **Nagy tette, melyről ma is vitázik Németh Miklós volt miniszterelnökkel a kezdeményezés és a végrehajtás dicsőségét illetően, az 1989. szeptemberi hártármegnyitása a menekülő NDK. állampolgárok előtt.** Ugy tűnik, hogy Németország Horn mellett tette le a voksot. Talán érthetővé teszi ezt egy felvilágosítás. A „Die Welt” nevű német lapban 1992. március 18-án egy cikk jelent meg, amelyet Horst Teitschik Kohl kancellár volt személyi tanácsadója jegyzett. **Többek között ezt írta: „A fenti három személyen keresztül (Németh miniszterelnök, Horn külügyminiszter és a bonni magyar nagykövet, a 80-as években pontosan tudtuk, hogy Moszkvában mit gondolnak rólunk...”**

A felvilágosítás pontos és kielégítő, és hírt ad a szovjet elhárítás csapnivaló voltáról. Ami még hátra volt, a kormányzó kommunista elitben befutott pályájából, az az előkészítő munka az új párttal az MSZP-vel kapcsolatosan. Nagy szerepet játszottak ebben a pénzügyi kérdések. **Horn visszaemlékezéseiben elmondja, hogy 1990 márciusában ismerkedett meg Josef von Ferenczyvel, a nagyhírű német sajtómenedzserrel.** A derék üzletember Berecz Jánosnak, a kádári elit ismert szereplőjének igen közeli ismerőse. **Ferenczyt nagyon megbecsülte a párt. A Vörös Csillag Érdemrend és Kecskemét város díszpolgári oklevelének büszke tulajdonosa.** Mint Horn állítja: „Ferenczy sokat tesz és tett Magyarországon érdekében, (...) Minden felénk irányuló vállalkozása nagy hasznára vált országunknak.” **Az MSZP elnökének olyannyira igaza van, hogy Ferenczy úr a Pálffy féle vörös pecérlegénységnek, a Katonapolitikának hajdani defenzív tisztje volt az, aki valamilyen formában közreműködött az MSZMP sajtóvagyományának eladásánál.**

Még két adat Horn Gyuláról. A kiváló közéleti tevékenységének jutalmául **a volt kommunista átvehette a Szabadkőműves Német Nemzeti Nagypáholy kitüntetését.** A másik, teljes erőbedobással részt vett Keleti Györgynek a Für Lajos vezette Honvédelmi Minisztérium volt MSZMP-és szövegíróként képviselő választásáért indított kortes harcban. Érthető, hiszen a volt ezredes apja Keleti Ferenc, a diplomáciai testületben kollégája volt Horn Gyulának. Az idősebb Keleti bukaresti követként közreműködött Nagy Imre és társai fogva tartásánál.

Írta és a Kubinyi Ferenc idézetet közreadja: Stoffán György

